



MINISTER FINANSÓW

PT3-0602-455/32/BL/07/MB7- 11087

Warszawa, 09 stycznia 2007r.

GABINET MARSZAŁKA SENATU

BPS

wpłynęło dn. 11.01.07

nr 297 podpis

SENAT
Biuro Prac Senackich
Wpłynęło dn. 12.01.07
nr 405 podpis M

Pan
Bogdan BORUSEWICZ
Marszałek Senatu
Rzeczypospolitej Polskiej

W związku z pismem Pana Marszałka z dnia 20 grudnia 2006r. znak: BPS/DSK-043-775/06, przy którym zostało przekazane oświadczenie Pana Senatora Zbigniewa Raua, złożone podczas 23. posiedzenia Senatu Rzeczypospolitej Polskiej w dniu 14 grudnia 2006r., w sprawie propozycji nowelizacji ustawy z dnia 18 września 2001r. o podpisie elektronicznym (Dz. U. Nr 130, poz. 1450, ze zm.) oraz rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 14 lipca 2005r. w sprawie wystawiania oraz przesyłania faktur w formie elektronicznej, a także przechowywania oraz udostępniania organowi podatkowemu lub organowi kontroli skarbowej tych faktur (Dz. U. Nr 133, poz. 1119) uprzejmie informuję:

Zgodnie z art. 233 ust.1 dyrektywy Rady z dnia 28 listopada 2006r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (2006/112/WE, z późn. zm.), a w stanie prawnym przed dniem 1 stycznia 2007r. - art. 22 ust. 3 lit. c Szóstej dyrektywy Rady z dnia 17 maja 1977r. w sprawie harmonizacji przepisów państw członkowskich dotyczących podatków obrotowych - wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednoliconą podstawą wymiaru podatku (77/388/EEC, z późn. zm.) państwa członkowskie akceptują faktury przesyłane lub udostępniane drogą elektroniczną, pod warunkiem, że autentyczność pochodzenia faktur i integralność ich treści zagwarantowano przy użyciu:

- 1) zaawansowanego podpisu elektronicznego w rozumieniu art. 2 pkt 2 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 1999/93/WE z dnia 13 grudnia 1999 r. w sprawie wspólnotowych ram w zakresie podpisów elektronicznych lub
- 2) za pomocą elektronicznej wymiany danych (EDI) zgodnie z definicją zawartą w art. 2 zalecenia Komisji 1994/820/WE z dnia 19 października 1994r. dotyczącego

aspektów prawnych elektronicznej wymiany danych w przypadku gdy porozumienie dotyczące takiej wymiany przewiduje stosowanie procedur gwarantujących autentyczność pochodzenia i integralność danych.

Przepisy, te zostały odpowiednio implementowane do polskiego ustawodawstwa w zakresie podatku od towarów i usług w § 4 rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 14 lipca 2005r. w sprawie wystawiania oraz przesyłania faktur w formie elektronicznej, a także przechowywania oraz udostępniania organowi podatkowemu lub organowi kontroli skarbowej tych faktur (Dz. U. Nr 133, poz. 1119). W świetle ww. przepisów faktury mogą być wystawiane, przesyłane i przechowywane w formie elektronicznej, pod warunkiem że autentyczność ich pochodzenia i integralność ich treści będą zagwarantowane bezpiecznym podpisem elektronicznym w rozumieniu art. 3 pkt 2 ustawy z dnia 18 września 2001 r. o podpisie elektronicznym (Dz. U. Nr 130, poz. 1450, z późn. zm.), weryfikowanym za pomocą ważnego kwalifikowanego certyfikatu lub poprzez wymianę danych elektronicznych (EDI) zgodnie z umową w sprawie europejskiego modelu wymiany danych elektronicznych, jeżeli zawarta umowa, dotycząca tej wymiany, przewiduje stosowanie procedur gwarantujących autentyczność pochodzenia faktury i integralność danych.

Z powyższego wynika, że Polska prawidłowo zaimplementowała przepisy wspólnotowe i tak jak stanowią to przepisy ww. dyrektywy "fakturowanie elektroniczne" dla potrzeb podatku od towarów i usług wykorzystuje nie tylko podpis elektroniczny, ale również EDI. Należy przy tym zaznaczyć, iż nie można utożsamiać bezpiecznego podpisu elektronicznego z podpisywaniem faktur papierowych. Stosowanie bezpiecznego podpisu elektronicznego weryfikowanego przy pomocy ważnego kwalifikowanego certyfikatu w elektronicznym wystawianiu, przesyłaniu i przechowywaniu faktur wynika bowiem z konieczności zapewnienia autentyczności pochodzenia i integralności treści wystawianych faktur, co wprost wynika z przepisów ww. dyrektyw.

Jednocześnie należy wskazać, iż nie można wiązać postulatu Pana Senatora dotyczącego zmiany ustawy o podpisie elektronicznym z uregulowaniami stosowanymi w podatku od towarów i usług w „fakturowaniu elektronicznym”. Przepisy o podatku od towarów i usług w ww. zakresie muszą bowiem odpowiadać odpowiednim przepisom dyrektywy i zapewnić realizację jej celów. Odwoływanie się w ww. rozporządzeniu Ministra Finansów do przepisów ustawy o podpisie elektronicznym znajduje obecnie uzasadnienie, gdyż bezpieczny podpis elektroniczny zapewnia autentyczność pochodzenia i integralność treści wystawianych faktur. Należy podkreślić, iż z posiadanych informacji (sprzed przystąpienia Bułgarii i Rumunii) wynika, iż wszystkie państwa członkowskie stosowały dla potrzeb podatku VAT w „fakturowaniu elektronicznym” zaawansowany podpis elektroniczny, a większość z nich (w tym Polska) również wymagała aby był on oparty na ważnym kwalifikowanym certyfikacie.

Mając powyższe na uwadze, w tym zwłaszcza to, że regulacje zawarte w ww. rozporządzeniu Ministra Finansów z dnia 14 lipca 2005r. są zgodne z przepisami ww. dyrektyw, a Polska jako członek Unii Europejskiej zobowiązana jest do przestrzegania przepisów określonych w ww. dyrektywach, brak jest podstaw do podejmowania działań mających na celu zmianę przepisów ww. rozporządzenia w proponowanym przez Pana Senatora kierunku.

Z pozdrowieniem,

Z upoważnienia Ministra Finansów
PODSEKRETARZ STANU

Jacek Dominik